

Βούτσεκ | Ομάδα Σημείο Μηδέν

16/11/2014

Μερικές εξαιρετικά σπάνιες φορές οι τέχνες χωρίς να το θέλουν περιπλέκονται. Αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο και είναι αδύνατο να τις αποδεσμεύεις. Εκείνες τις στιγμές καταφέρνουν να σε παγιδέψουν και να αποδομηθούν μέσα σου. Επαναοριοθετούν την σκέψη σου και ανακατανέμουν τον εαυτό σου.

Μία από αυτές τις φορές θεωρώ ότι αποτελεί η παράσταση **Βούτσεκ από την Ομάδα Σημείο Μηδέν** στο Θέατρο Άττις. Ναι, αυτό το τόσο δραματικό έργο, τόσο λόγω της βασισμένης σε πραγματικά γεγονότα πλοκής του όσο και της κατάληξης του νεότατου συγγραφέα του Γκέοργκ Μπύχνερ που πέθανε από τύφο πριν καν το ολοκληρώσει. Ο Βούτσεκ ένας στρατιώτης πειραματόζωο, ζει την επαναλαμβανόμενη καθημερινότητά του μέσα από μία τραγική ευαισθησία πάντα ανέκφραστη και καταπιεσμένη μέχρι τη στιγμή που αποφασίζει να επιτεθεί στην γυναίκα του.

Από την αρχή ακόμα παρακολουθείς μία σκληρή νοητική διεργασία στην οποία σχεδόν αθέλητα συμμετέχεις. Μπαινοβγαίνεις από τον ένα χαρακτήρα στον άλλο ηχητικά, εικαστικά, κινητικά και μετατρέπεις από θύμα σε δυνάστη, από έλξη σε απώθηση, από θυμικό σε ορθολογισμό. Δεν ταυτίζεσαι, δεν ολοκληρώνεις συναισθηματικά αλλά ευαισθητοποιούνται σχεδόν όλα σου τα αισθητήρια.

Φιγούρες, έννοιες απόλυτα γεωμετρικές, κυκλοφορούν ρυθμικά με σκληρούς φωτισμούς πάνω σε ένα ξύλινο διάδρομο με μόνη επιβλητική συνοδεία ένα εκπληκτικό τρίχορδο όργανο με φουσαρμόνικα και κουρδίζουν τους εαυτούς τους και το λογισμό σου. Συμπερασματικά, δεν κερδίζει κανείς, δεν αλλοιώνεται, η φύση δεν χαρίζεται και δεν δαμάζεται. Αποτελούμε θραύσματα της οποιας πραγματικότητας και συγκολλούμαστε πολλές φορές βάνουσα και νηφάλια. Πάνω από όλα όμως, το μόνο που μας οδηγεί σχεδόν ιεροτελεστικά είναι η ελευθερία ή η έλλειψή της.